

Szövevényes, bús történet

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIV. évfolyam, 42. szám, 2020. október 16.

Marilynne Robinson: Háztartás. Fordította Szabadkai Bernadett. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2020, 244 oldal, 4499 Ft

Robinson regényei az útkeresés és a hazatalálás univerzálissá tágított fogalmairól szólnak. Arról, hogy ennek mennyi fajtája van, és mind lehet gyönyörű; hogy egy átlagos ember hogyan talál célt vagy válik céltalanná; hogy a család, noha törékeny, mégsem törhet szét végleg; hogy mit jelent egyedül és mit jelent közösen magányosnak lenni; hogy van olyan, hogy otthon, és el is lehet veszíteni. És közben a *Háztartás* megenged egy ennél grandiózusabb olvasatot: valójában két embertípusról szól. Az egyik, aki vágyik az otthonra, a másik, aki nem. Az egyik futva halad át az életen, „amely nem követelt tőle különösebb odafigyelést”, a másik megfontoltan halad át az életen, és mindenre odafigyel. Ruthie és Sylvie az első, Lucille és a nagymama a második típusba tartoztak. Emiatt nem értették egymást, nem várták egymást, és mindig csak egymást várták.